

اشارات علوم قرآنی و تفسیر آیات کتاب‌دینی و قرآن

مسعود رستمی، محمد جعفر شهرورزی
دیباپان قرآن و معارف اسلامی ناحیه ۲ همدان

اشاره

نسبت نیاز تفسیر به علوم قرآنی، مثل نسبت نیاز ریاضی به جدول ضرب است و یا مثل نسبت نیاز فلسفه به منطق، و فقه به اصول. اگر دانش‌آموزان عزیز با نکات و اشارات علوم قرآنی و رمز و راز فصاحت و بلاغت و تفسیر قرآن آشنا شوند، درک آیات برایشان لذت‌بخش تر خواهد بود.

علمای روش تدریس، جدید ترین عاملی را که باعث رساندن کلاس به اوج نشاط می‌شود، این می‌دانند که معلم زمینه‌ای را در کلاس فراهم آورد که دانش‌آموزان به درک لذت کشف برسند. به دیگر سخن، پس از کشف مطلب، از آن کشف، لذت ببرند. وقتی ما با زحمت و تلاش خوبیش مطلبی را به دست می‌آوریم، برایمان لذت بیشتری دارد تا این که مطلب

را حاضر و آماده در اختیارمان بگذارند. سقراط حکیم بهترین راه درک لذت کشف مطلب را پرسش و پاسخ می‌دانست و با این روش، نام خوبیش را در فرایند یاددهی – یادگیری جاودانه ساخت. معلمان محترم قرآن نیز شایسته است پس از تلاوت و ترجمه روان آیات درسی قرآن، با طرح سؤالات علوم قرآنی و تفسیر، آن هم سؤالات کاربردی و ضروری، دانش‌آموزان را با عمق و باطن زیبای قرآن آشنا سازند.

وقتی به آیات حیات‌بخش قرآن نظر می‌افکنیم، تکیه بر تفکر، تعلق و تدبیر در آیات قرآن فراوان به چشم می‌خورد. «به کار بردن ۷۷۰ بار واژه علم، ۲۸۰ بار تذکر و ذکر، ۱۸۵ بار گوش دادن و توجه کردن، ۴۹ بار عقل، ۱۹ بار ژرفاندیشی و تفکه، ۱۸ بار تدبیر کردن، ۸ بار برهان، ۱۳۲ بار تبیین و بیان،

۱۱۴ بار حکمت و مشتقه آنها و نیز ده کلمه دیگر مانند قلم و کتاب که به تفکر و علم مربوط می‌شود، خود حاکی از مقصد متعالی قرآن دارد» (اعتصامی، ۱۳۸۶: ۵۵). در این مقاله برآئیم آن‌چه از اشارات علوم قرآنی و تفسیر را که در کتاب درسی به آن‌ها اشاره نشده و ضروری هم به نظر می‌رسد و ذکر نشدن آن‌ها داشت آموزان را در فهم آیات با مشکل رو برو می‌سازد، بیاوریم.

انتخاب آیات کتاب را در این حوزه علمی، در چند قسمت طرح می‌کنیم:

کلیدواژه‌ها: آیات، دینی و قرآن، متوسطه، علوم قرآنی، تفسیر.

(الف) توجه به انتخاب آیات در دروس

۱. صفحه ۷۷، آیه ۲۸ سوره رعد. در «الذین امنوا» کلمه «الذین» بدل با صفت برای «من آناب» در آیه قبل است که در کتاب نیامده و ساختار جمله و عبارت را بهم ریخته است. لذا مؤلفان محترم باید مبدل منه یا موصوف را که در آیه قبل است، بیاورند تا ترجمه و تفسیر غلط و ناقص نشود: «ان الله يضل من يشاء و يهدى إليه من اناب».

۲. صفحه ۱۰۰، آیه ۲۳۳ بقره، عبارت «واتقوا الله و اعلموا ان الله بما تعملون بصير»، ادامه مطالبی است که به شیر دادن مادر به کودک اشاره می‌فرماید. حرف او در «واتقوا الله عطف» است و تناسب این عطف بسیار مهم است. اگر قرار بود این عبارت مستقل معنا شود، به صورت آیه‌ای مستقل (با و او) استیناف می‌آمد. این تعبیرها که موقوف به عبارت گذشته است، با اهداف درس تناسب مستقیم ندارد. به همین دلیل است که در تاریخ قرآن و علوم قرآنی، ترتیب آیات قرآن را موقوفی می‌دانند و نه اجتهادی. و شخص پیامبر اکرم(ص) دستور می‌دادند که فلان آیه در فلان جای سوره قرار گیرد.

۳. بحث مستقل زیبایی در شریف تفسیر مجتمع البیان مرحوم طبرسی درباره تناسب آیات وجود دارد که چرا فلان آیه بعد از فلان آیه قرار گرفت. حتی چرا فلان سوره با فلان مطلب خاتمه یافت و مطلب سوره بعدی چه تناسبی با آیه آخر سوره قبل دارد.

یکی از رموز تدبیر در قرآن، همین ترتیب معجزه‌آسای آیات قرآن است

بحث مستقل زیبایی در

کتاب شریف تفسیر مجتمع البیان

مرحوم طبرسی درباره تناسب آیات

وجود دارد که چرا فلان آیه بعد از فلان آیه

قرار گرفت. حتی چرا فلان سوره با فلان

مطلوب خاتمه یافت و مطلب سوره بعدی

چه تناسبی با آیه آخر سوره قبل دارد.

یکی از رموز تدبیر در قرآن، همین ترتیب

معجزه‌آسای آیات قرآن است

از رموز تدبیر در قرآن، همین ترتیب معجزه‌آسای آیات قرآن است.

این امر منطقی و عقلی به نظر می‌رسد. بشر نیز همواره در کلام خود تقدیم و تأخیر جملاتش را کنترل می‌کند تا نتیجه مطلوب را از سخن بگیرد.

در انتخاب آیات درس، به این نکته توجه نشده است. مثلاً انتخاب آیه سوره صفات که در صفحه ۶۴ آمده، بین آیاتی که نشانه‌های الهی را خاطرنشان می‌سازد، تناسب منطقی ندارد.

(ب) توجه به نکات محتوایی و تفسیری

در ابتدا باید اذعان کرد، هیچ ترجمه‌ای خالی از تفسیر نیست. در این زمینه، ترجمة آیات درسی بدون توضیح کوتاه برای رفع ابهام، دانش آموزان را در فهم آیات دچار ابهام، تضاد و تناقض می‌کند که به نمونه‌های متعددی اشاره می‌کنیم:

۱. در صفحه ۳، آیه ۱۶ سوره مائدہ، این سؤال و ابهام مطرح است که خدا چگونه انسان‌ها را از ظلمات به سوی نور خارج می‌سازد؟ اساساً ظلمات چیست و نور چه معنایی دارد؟ چرا یکی جمع و دیگری مفرد آمده است؟ جواب آن در کتاب «قراتی، ۱۳۷۸، ج ۳، ص ۵۰»، به زیبایی و ساده آمده است.

۲. در صفحه ۴، آیه ۴ سوره نحل را با توضیحی ساده و زیبا می‌توان مطرح کرد و جواب سؤال خیلی از دانش آموزان را داد که در کجا قرآن آمده است که ما در هر روز ۱۷ رکعت نماز بخوایم؟ این آیه به روشنی وظیفه این فروعات را به عهده پیامبر گذاشته است.

۳. در صفحه ۴، آیه ۱۵۱ بقره، دانش آموز می‌پرسد در عبارت «و يعلّمكم الكتاب و الحكم» منظور از «حكمت» چیست؟ جواب این سؤال را به خوبی می‌توان در منبع «طبرسی، ۱۳۸۲، ج ۲، ص ۵۲»، به دست آورد.

۴. در صفحه ۱۶، آیه ۷۴ سوره نعام، واژه «اب» باید به معنای سرپرست معنا شود و دلیل این

ترجمه برای دانش آموزان توضیح داده شود. همچنین، نام پدر ابراهیم یاد

شود و نیز خاطرنشان کنیم که در قرآن آن جا که از پدر و مادر حقیقی سخن به میان می‌آید، از لفظ والدی استفاده می‌کند [پورسیف، ۱۳۸۵: ۳۶۱].

۵. صفحه ۱۶، آیه ۷۵ سوره نعام، در عبارت «و کذلک نری ابراهیم ملکوت

همزة استفهام (۱) قبل از لا

(مثل افلا تندکرون)، برای توجه دادن
و تذکر به کار می‌رود. گویی خداوند
با این روش پرسش، می‌خواهد انسان
را به تدبیر در صفات و نام‌های خود
فرآخواند

نمی‌تواند با او همتا شود و برابری
کنند.

- او خدایی است جبران‌کننده
که فقر فقیر، نادری بینوا، شکستگی
استخوان‌های شکسته و هر نوع
فساد و تباہی را با قدرت و قوت
جبران و اصلاح می‌کند [طبرسی،
ج ۱۳۸۲، ۱۳۲۹ و ۱۳۰].

۷. صفحه ۶۷، آیه ۱۴ سوره

حجرات: در این آیه، می‌توان
تفاوت اسلام، ایمان، مسلمان و
مؤمن را با مراجعه به منبع قرائتی، ج ۱۱: ۱۹۵ و ۱۹۴

به زیبایی در جدولی طرح کرد.

۸. صفحه ۱۴۰، آیه ۴۴ سوره اسراء: تفاوت حمد و تسبیح
را با روشی زیبا می‌توان مطرح کرد:
اگر موجودی به نقص خود اعتراض کند و از روی علم، خدا
را از هر نقصی دور ببیند، این همان تسبیح است؛ در حالی که
اگر موجودی متوجه کمالات خود شود و تمام اوصاف جمیل و
کمالات را منحصر در خدا بینند، این همان حمد است.

۹. در صفحه ۱۴۰، آیه ۵۵ اعراف می‌فرماید: ادعوا ربکم
تضروا و خفیة انه لا يحب المعتمدين». سؤال این است که میان
تجاوزگران در عبارت دوم، با مفهوم عبارت اول (ادعوا ربکم
تضروا)، چه ارتباطی وجود دارد. منبع: پورسیف، ۱۳۸۵، ۱۶، در
یک سطر به صورت مختصر و زیبا به توضیح آن پرداخته است.

ج) اشاره به نکات علوم قرآنی به عنوان کلید فهم آیات

۱. در صفحه ۱۷، آیه ۸۰ سوره انعام، در عبارت «فلا
تندکرون»، به نکته و قاعده‌ای اشاره می‌کنیم تا دانش آموزان
را در تدبیر قرآن یاری کنیم تا در عبارات مشابه از آن استفاده
کنند. همزه استفهام (۱) قبل از لا (مثل افلا تندکرون)، برای
توجه دادن و تذکر به کار می‌رود [سیوطی، ۱۳۶۳، ج ۱: ۵۰۶]. گویی خداوند با این روش پرسش، می‌خواهد انسان را
به تدبیر در صفات و نام‌های خود فرآخواند.

۲. در صفحه ۳۵، آیه ۷۹ سوره انعام که می‌فرماید: «أي
وجهت وجهي للذى...» (من روی می‌آورم به روی کسی که...،
ممکن است دانش آموز بپرسد مگر خدا روی دارد و دیده
می‌شود که این تعبیر به کار رفته است؟

اگر اصول و قواعد علوم قرآنی در ذیل چنین آیاتی با

السموات و الارض» منظور از
«ملکوت» چیست؟ راستی
نگاه ملکوتی چیست؟ ملکوت
اسرار و رازهای عالم هستی
است که خداوند به ابراهیم
نشان داد و به او فهماند همه
چیز در آسمان‌ها و زمین به
ارادة خداوند بر پاست و همه
موجودات مثل پرتوهای نوری
هستند که اگر به منبع نور
متصل نباشند، برای همیشه
خاموش خواهند بود.

نگاه ملکوتی یعنی اگر مثلاً علم یک پزشک را تحسین
می‌کنیم، این را از خدا بدانیم و بگوییم اگر خدا این یوسف
سرشار را به پزشک نمی‌داد، او به چنان علمی دست نمی‌یافتد.
۶. در صفحه ۵۷ به بعد، مؤلفان محترم آیات ۲۲ تا ۲۴
سوره حشر را با ترجمهٔ برخی عبارات آورده‌اند و ۱۸ اسم مهم
خداوند را با ترجمه‌ای ساده مطرح کرده‌اند و از فلسفهٔ ساده
این اسامی سخنی به میان نیاورده‌اند.
دانش آموز می‌پرسد «غیب» چیست؟ «شهادت» چیست؟
«رحمان» با «رحیم» چه فرقی دارد؟ «ملک» یعنی چه و با
«مالک» چه فرقی دارد؟ چرا به خدا «قدوس» می‌گویند؟ چرا
خدا را «مؤمن»، «مهیمن»، «عزیز» و «جبار» می‌نامند؟ مگر
می‌شود خدا «متکبر» باشد؟ کتاب، «متکبر» را صاحب کبریا
معنا کرده است؟ «کبریا» یعنی چه؟ «خالق» با «باری» چه
فرقی دارد؟ «تصور» یعنی صورت‌گر، صورت‌گر یعنی چه؟
«حکیم» به چه معناست؟

با مراجعه به کتاب شریف مجمع‌البیان که در نهصد سال
پیش به نگارش درآمده است و در تفسیر لغات قرآنی در کتاب
مفردات راغب اصفهانی حرف اول را می‌زنند، می‌توان به زیبایی
به جواب این سوالات رسید [طبرسی، ۱۳۸۲، ج ۲: ۲۸، ۱۳۲۵-۱۲۵].

برای نمونه، سه تفسیر برای کلمه «الجبار» در مجمع‌البیان
آمده است:

- او خدایی است که در فرمان‌روایی خود شکوهمند و با
عظمت است.

- او خدایی است که همهٔ پدیده‌ها در برابر خواه ناخواه
سر فروتنی و فرمان‌برداری فرود می‌آورند و هیچ قدرتی با

**در زبان عربی، فعلی که در آینده
وقوعش حتمی باشد، با فعل ماضی
آورده می‌شود. مثلاً وقتی سیل در
آستانه ورود به شهر است، اگر کسی
بگوید شهر را سیل برد، دلالت براین
دارد که حتماً سیل آن را خواهد برد**

د) پیام‌های تربیتی آیات
دانش‌آموزان با ترجمه آیات آشنا می‌شوند، اما گاهی اوقات پیام آیات را به صورت کلاسیک و دسته‌بندی شده دریافت نمی‌کنند، زیرا کلید روش پیدا کردن این پیام‌ها را نیاموده‌اند. در زیر به یک نمونه اشاره می‌کنیم:

در صفحه ۱۷، آیه ۷۸

سوره انعام آمده است: «قال يا

قوم اني بريء مما تشركون». می‌فهمیم که ابراهیم از شرک قومش بیزار بود نه از افراد [قرائیت، ۱۳۸۴، ج ۳: ۲۹۶].

در اصول تربیتی هم هست که اگر معلمی یا پدری از کار کودک بدش آمد، نباید بگوید من تو را دوست ندارم و تو بد هستی، بلکه باید بگوید من تو را دوست دارم، اما این کار تو بد بود.

مؤلف محترم تفسیر نور به خوبی از پس این کار برآمده و با استشارة از برخی مجتهدان پیام‌های کاربردی آیات را به شکلی زیبا دست‌بندی کرده است، اگر چه برخی پیام‌ها مورد نقد است و باید منافق شود، اما در مجموع کار پسندیده‌های است. البته اگر قرار باشد به کتاب‌های درسی آورده شود، باید با فرایند یاددهی و یادگیری و روش تالیف کتاب‌های درسی همانهنج شود.

﴿﴿آوردن اشارات علمی قرآن﴾﴾

ذکر اشارات علمی قرآن، جاذبیت کتاب درسی را بیشتر می‌کند. دیدگاه‌های مفسر آن در زمینه تفسیر علمی قرآن مختلف است:

گروهی کاملاً مخالف تفسیر علمی هستند و معتقدند که علم در حال رشد و توسعه است و کار تطبیق علمی با آیات قرآن، ممکن است پس از توسعه علمی به قرآن ضربه بزند. البته گروهی دیگر معتقدند، تفسیر علمی قرآن اگر مستند به آیات، روایات و قوانین اثبات شده باشد، نه تنها بد نیست، بلکه همه‌جانبه بودن قرآن را اثبات می‌کند.

چه خوب است گاهی برخی آیات مسجّل علمی برای دانش‌آموزان شرح داده شود:

۱. در صفحه‌های ۴۶ و ۴۷، آیه ۳۶ سوره یس می‌فرماید:

بیانی ساده و مختصر آورده شود، می‌تواند کلید فهم قرآن شود. مرحوم آیت‌الله معرفت در ذیل بحث محکم و متشابه که علمی مستقل در علوم قرآنی است، به زیبایی به تحلیل و بررسی می‌پردازد و با بیانی ساده، شیوه و علمی، آیه را تفسیر می‌کند [معرفت، ۱۳۸۴: ۲۶۶].

۳. تقدم جارو مجرور در تعبیر «فمنه يأكلون» در آیه ۳۳ سوره

یس در صفحه ۴۶ چه پیامی دارد؟ «و آیة لهم الارض الميّة احیيناها و اخرجنا منها حبا فمنه يأكلون» در این تقدم دو پیام وجود دارد:

(الف) تنها بخشی از دانه‌های گیاهی برای انسان قابل تغذیه است و بقیه مصارف دیگری دارد.

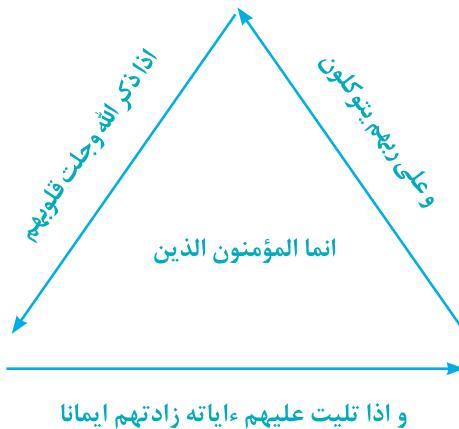
(ب) بیشترین تغذیه انسان از مواد گیاهی است [پورسیف، ۱۳۸۵: ۱۱۳۹].

۴. دانش‌آموز می‌پرسد در آیه ۱ سوره مؤمنون که در صفحه ۷۵ آمده است «قد افالح المؤمنون» (به راستی که مؤمنان رستگار شدند) [فولادوند، ۱۳۷۸] هنوز بهشتی نیست که این رستگاری محقق شود، پس چرا در جمله فعل ماضی آمده است؟

از این نوع تعبیر در قرآن فراوان وجود دارد. در حقیقت آنقدر رستگاری مؤمنان حتمی است که فعل ماضی به کار برد است. در زبان عربی، فعلی که در آینده وقوعش حتمی باشد، با فعل ماضی آورده می‌شود. مثلاً وقتی سیل در آستانه ورود به شهر است، اگر کسی بگوید شهر را سیل برد، دلالت بر این دارد که حتماً سیل آن را خواهد برد.

۵. در صفحه ۷۶، آیه ۹ سوره احزاب آمده است «يا ايهما الذين امنوا اذ كروا نعمت الله عليكم» که منظور از «نعمت» همان عنایت الهی در جنگ خندق با احزاب است. اما قاعدة علوم قرآنی که می‌گوید «العبرة لعلوم اللفظ لا بخصوص المورد»، مصاديق نعمت را گسترش و بسط می‌دهد [رك معرفت، ۱۳۸۴: ۸۸].

۶. در آیه ۲۳ سوره اسراء در ص ۱۲۳ می‌فرماید: «و بالوالدين احسانا» باء در بالوالدین باء مبادرت است، یعنی مستقیماً فرزندان، خودشان در خدمت و احسان به پدر و مادر باشند و واسطه‌ای در این احسان نباشد.

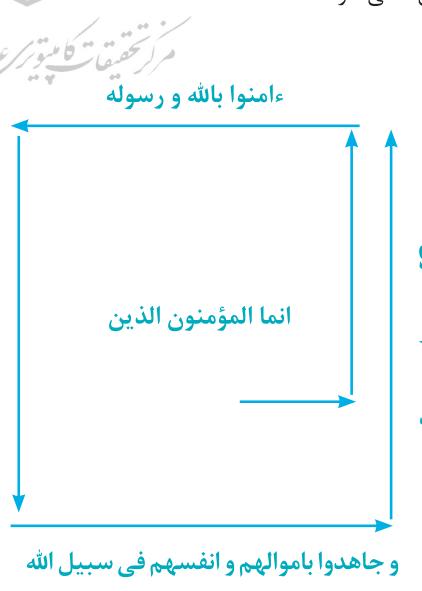
«سَبِّحُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كَلَّهَا...» که سخن از قانون زوجیت در همه چیز است: گیاهان، انسان‌ها، و آن‌چه که مردم در آن زمان نمی‌دانستند و امروز می‌دانند. در عصر نزول قرآن، مردم با زوجیت در درخت خرما آشنا بودند، اما امروزه مشخص شده است که موضوع زوجیت در عالم گیاهان عمومیت دارد. ضمناً از تعبیر «سبحان» (پاک و منزه است) می‌فهمیم که نباید قانون زوجیت در مخلوقات را به ذات الهی سرایت دهیم. او یکتا و بی‌نظیر است [قرائتی، ۱۳۸۴، ج: ۹، ص: ۵۴۰].

۲. در صفحه ۴۷، آیه ۳۸ سوره یس، «و الشَّمْسُ تَجْرِي لَمْسَطِقَرْ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الرَّبِّ الْعَظِيمِ»؛ منظور از حرکت خورشید، طبق جدیدترین کشف دانشمندان، این است که خورشید با مجموعه منظومة شمسی در وسط کهکشان ما به سوی یک سمت معین و ستاره دور داشته که آن را وِگا نامیده‌اند در حرکت است؛ اگرچه داخل کهکشان هم خورشید ثابت نیست [مکارم شیرازی، ۳۷۸: ۲۴۲۲].

نتیجه

نتیجه این نقد و بررسی را به حدیث شریف نبوی(ص) مzin می‌کنیم که فرمود: دانشمندترین مردم کسی است که علم و آگاهی سایر مردم را نزد خوبیش جمع سازد: «اعلم الناس من جمع علم الناس على علمه» [اعتصامی، ۱۳۸۶: ۱۰۶].

و) استفاده از اشکال هندسی برای ترسیم آیات ۱. مثلاً در آیه ۱۵ سوره حجرات در صفحه ۷۶ کتاب درسی، به زیبایی به مهندسی ایمان می‌پردازد که ایمان چهار ضلع اصلی دارد:

۱. قرآن کریم
۲. اعتصامی، محمد Mehdi (۱۳۸۶). دین و زندگی ۳. چاپ سوم.
۳. اعتصامی، محمد Mehdi (۱۳۸۶). دین و زندگی پیش‌دانشگاهی. شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران. تهران.
۴. پورسیف، عباس (۱۳۸۵). خلاصه التفسیر قرآن مجید (المیزان و نمونه). چاپ اول. نشر شاهد. تهران.
۵. سیوطی، جلال الدین عبدالرحمان (۱۳۶۳). الاتقان فی علوم القراءة. ترجمة سید محمدی حائری قزوینی. ج. ۱. چاپ اول. مؤسسه انتشارات امیرکبیر. تهران.
۶. طبرسی، فضل بن حسن (۱۳۸۲). تفسیر بیان برگرفته از ترجمه تفسیر عظیم مجتمع البیان. گزینش و نگارش محمد بیستونی، ج ۲ و ۲۸. چاپ اول. مؤسسه انتشارات فرهانی. تهران.
۷. قرائتی، محسن (۱۳۸۴). تفسیر نور. ج ۳ و ۱۱. چاپ هشتم. مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن. تهران.
۸. قرشی، سیدعلی اکبر (۱۳۷۸). قاموس قرآن. ج ۲. چاپ هشتم. دارالکتب الاسلامیه. تهران.
۹. معرفت، محمد هادی (۱۳۸۴). علوم قرآنی. چاپ ششم. مؤسسه فرهنگی تمہیه. قم.
۱۰. مکارم شیرازی، ناصر (۱۳۷۸). قرآن حکیم و شرح آیات منتخب. ترجمه ناصر مکارم شیرازی. چاپ اول. تهران. مرکز طبع و نشر جمهوری اسلامی ایران.

۲. در صفحه‌های ۷۶ و ۷۷، آیه ۲ سوره انفال نیز ایمان مؤمنان را به شکل زیبایی ترسیم و مهندسی می‌فرماید: